

Valg fra Lieutenant til Capitain. Man kan
 altsaa efter Lovforslaget ved at gjenne-
 gaae Officeresskolens ældste eller øverste
 Afdeling blive fast Officer i Artilleriet,
 men man kan ogsaa blive det uden at
 have gjenne-gaaet denne Afdeling,
 og der kan slet ikke indtræde
 nogen Forskjel paa Bedkommendes
 Stilling, enten han har gjenne-gaaet
 denne Afdeling eller ikke, før han skal
 rykke op til Oberst. Dette er urigtigt,
 i mine Tanker fuldstændigt urigtigt.
 Man maa nu ikke herimod indvende:
 „Sa, det kommer ikke an paa Examen
 og theoretiske Kundskaber; det er prakti-
 ske Mænd, vi søge.“ Sa, naar man kan
 søge dem gennem den virkelige prakti-
 ske Prøve i Krigen, i Uden, saa er
 denne Indvending rigtig; men, saalænge
 man kun kan forberede sig i Freden,
 skal man give den videnskabelige
 Dannelse, hvad der tilkommer den,
 idetmindste hvis man vil forlange
 den opnaaet, eller dog puffer, at Nogen
 skal er-hverve sig den. Seg er hermed
 kommen til at berøre den sidst i Folkethinget
 vedtagne Bestemmelse om Avancement
 ved Valg; jeg maa endnu i Forbi-
 gaaende dvæle ved den et Øieblik. Den
 er allerede bleven omtalt af min ærede
 Collega, den 2den Landssthingsmand
 for Kjøbenhavn (Krieger), men han
 holdt sig især til, at man havde ud-
 slettet Valget ved Avancement fra
 Lieutenant til Capitain. Der er imid-
 lertid endnu en anden Side, fra
 hvilken der ogsaa er steet en betydelig
 Indskrænkning i Anvendelsen af Valg;
 derved, at man har sammenslaaet
 begge Stabs-officersklasserne,
 Oberstlieutenants- og Oberst-
 klassen, er der nemlig endvidere
 horfaldet en Anledning til Valg.
 For hele Officerescorpsets Bedkom-
 mende er der nu, naar man undtager
 de overordentligt Faa, der naae
 Generalsposterne, kun een eneste
 Gang, hvor der i Fredstid kan
 gøres Forskjel paa den Digtige og
 den Ikke-Digtige eller — thi jeg
 haaber, at Alle ville vise sig at
 være jævnt Digtige — kun een
 Anledning, ved hvilken man kan
 gøre Noget for at fremdrage den
 fremtrædende Digtige, nemlig ved
 Avancementet fra Capitain til
 Oberst. Jeg troer, at dette er
 Noget, hvorpaa man maa raade
 Dob. Jeg har derimod ikke stort
 Haab om, at man nu her skulde
 kunne raade Dob paa de Mangler,
 som jeg har søgt at fremhæve i
 Forskrifterne om Classerne i

Officeresskolen, men der er dog et
 enkelt Punkt, hvor jeg troer, at det
 heller ikke i saa Henseende vilde
 være saa vanskeligt at faae en
 Forbedring ind i Lovforslaget,
 idet man kunde aabne Udgangen
 for unge Mænd til, naar de blot
 havde været Menige i 6 Maanedes,
 uden at de havde gjenne-gaaet
 alle Underofficersklasserne, og de
 paa dette forberedende Stabium
 sølte sig i Besiddelse af de nød-
 vendige Kundskaber, da at kunne
 indstille sig til Udgangsprøve til
 øverste Klasse af Officeresskolen,
 saaledes at der, hvis de bestode
 denne og derhos kunde præstere
 de Prøver, som man kunde forlange
 af dem paa legemlig Dygtighed og
 Kraft og gode Dine og hvad der
 forresten kræves af en Officer,
 blev givet dem Ret til at gjenne-
 gaae denne øverste Klasse, og der-
 efter enten komme ind i de
 tekniske Vaaben eller, hvis de
 ikke kunde naae det, fordi der
 var for stærk Concurrence, da
 at uddanne sig for Artilleriet.
 Naar en Mand efter 6 Maanedes
 Tjeneste søler sig saa vel ved
 Militairlivet, at han selvstændigt
 ved private Midler gjør dygtige
 forberedende Studier, og derefter
 melder sig og bestaaer Udgangsprøven
 ved, samt saa gjenne-gaaer et
 Aars Cursus i Officeresskolens
 høieste Klasse, behøver man
 sandelig ikke at være bange for,
 at han ikke bliver en god Officer,
 fordi han ikke har gjenne-gaaet
 Underofficers- og Secondlieutenants-
 klasserne paa den regelmæssige
 Maade. Seg har stor Agtelse for
 dygtige Underofficerer, men jeg
 anseer det aldeles ikke for nød-
 vendigt, at en Mand har været
 Underofficer i den regelmæssige
 Tid, før at han skal kunne blive
 en god Officer, og jeg gaaer
 endogsaa saa vidt i mit Kjæteri,
 at jeg antager, at der er mange
 begavede Mænd, der med friskt
 Mod, Kraft og Vist vilde kunne
 uddanne sig til at blive fortræffelige
 Officerer, skjøndt de ikke ville
 underkaste sig det besværlige
 Underofficersliv. Og holder man
 blot iøvrigt Veien aaben for
 Alle til at kunne blive Officerer,
 saa skal man ikke ubelæste sig fra
 at kunne lade nogle unge og friske
 Kræfter, Nogle, der vælge
 Militairstanden ret af Vist, komme
 ind i Armeen uden af mig angivne
 Gjenvei. Saaledes som Forholdet
 nu stiller sig, idet man forlanger,
 at Alle først skulle udskrives i den
 regelmæssige